

תלמודו בידו

דף לה עמוד א

א] נטל זיתים מן המעטן, האם מותר לטבלם במלח ולאוכלם מבלי לעשר ?

ב] הפריש תרומה מפירות קודם שנגמרה מלאכתם, האם מותר לאכלם עראי קודם שיעשרם ?

ג] היה אוכל אשכול ענבים ונכנס מהגינה לחצר, האם רשאי לגמור לאכול בלא לעשר ומדוע ?

ד] כיצד פסק ר' יוחנן האם שבת וחצר קובעות למעשר בדבר שלא נגמרה מלאכתו ?

א] חכמים: ממליח אחד אחד ואוכל בלא מעשר. שלא נגמרה מלאכתם, וזו אכילת עראי. המליח כמה זיתים והניחם לפניו לאכילה, חייב לעשרם. שהחשיבם כאכילת קבע. ר' אליעזר: טמא שנטל ממעטן טהור, חייב לעשר. כיון שטימאם ואינו יכול להחזירם. טמא שנטל ממעטן טמא, פטור מעשר. שהואיל ויכול להחזיר את הזיתים שיותר, על דעת כן נטלם, ואינה נעשית אכילת קבע.

ב] ר' אליעזר: אסור, שהפרשת תרומה קובעת למעשר. חכמים: מותר. וכן הלכה.

ג] הדין: לר' אליעזר רשאי לגמור, אף שראה פני החצר. לר' יהושע, לא יגמור. הטעם: בהוה אמינא, נחלקו האם חצר קובעת למעשר אפילו כשלא נגמרה מלאכתו. מסקנא, ר' אליעזר מתיר רק אם חוזר ויוצא מחוץ לחצר וגומר אכילתו שם. שחצר מחשיבה אכילה כקבע רק כשאוכל בתוכה.

ד] שבת: אינה קובעת, וכדעת חכמים. ושלא כהלל שסובר שקובעת, ובשבת אסור לאכול ממנו עראי. ואם ייחדו לשבת, אסור לאוכלו עראי אפילו במוצאי שבת. חצר: אינה קובעת. ושלא כדעת ר' יעקב.